Účastníci původního řízení

Žalobce: Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

Žalovaná: R. N. G. Eind

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Raad van State, Nizozemsko – Výklad článku 10 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství (Úř. věst. L 257, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 15) a směrnice Rady 90/364/EHS ze dne 28. června 1990 o právu pobytu (Úř. věst. L 180, s. 26; Zvl. vyd. 20/01, s. 3) – Výklad článku 18 ES – Právo pobytu rodinného příslušníka, který je státním příslušníkem třetího státu – Existence tohoto práva v případě, že pracovník nevykonává skutečnou a efektivní činnost – Návrat pracovníka do jeho státu původu – Neexistence práva pobytu pro rodinného příslušníka v tomto státě

Výrok

1) *V případě návratu pracovníka Společenství do členského státu, jehož má státní příslušnost, neukládá právo Společenství orgánům tohoto státu povinnost přiznat státnímu příslušníkovi třetí země, který je rodinným příslušníkem tohoto pracovníka, právo vstupu a pobytu z pouhého důvodu, že v hostitelském členském státě, kde tento pracovník vykonával zaměstnání, měl tento státní příslušník platné povolení k pobytu vydané na základě článku 10 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství, ve znění nařízení Rady (EHS) č. 2434/92 ze dne 27. července 1992.*

2) *Při návratu pracovníka do členského státu, jehož má státní příslušnost, poté, co vykonával zaměstnání v jiném členském státě, má státní příslušník třetí země, který je rodinným příslušníkem tohoto pracovníka, na základě ustanovení čl. 10 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1612/68, ve znění nařízení č. 2434/92, které se použije analogicky, právo pobytu v členském státě, jehož má pracovník státní příslušnost, i když v něm tento pracovník nevykonává skutečnou a efektivní hospodářskou činnost. Skutečnost, že státní příslušník třetí země, který je rodinným příslušníkem pracovníka Společenství, před tím, než pobýval v členském státě, kde tento pracovník vykonával zaměstnání, neměl právo pobytu na základě vnitrostátního práva v členském státě, jehož má uvedený pracovník státní příslušnost, nemá vliv pro účely posouzení práva tohoto státního příslušníka pobývat v posledně uvedeném státě.*

([1]) Úř. věst. C 296, 26.11.2005.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. prosince 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbetsdomstolen – Švédsko) – Laval un Partneri Ltd v. Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet

(Věc C-341/05) ([1])

(Volný pohyb služeb — Směrnice 96/71/ES — Vysílání pracovníků v oblasti stavebnictví — Vnitrostátní právní předpisy, které stanoví pracovní podmínky týkající se záležitostí uvedených v čl. 3 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až g), s výjimkou minimální mzdy — Kolektivní smlouva v odvětví stavebnictví, jejíž ustanovení stanoví výhodnější podmínky nebo se týkají jiných záležitostí — Možnost odborových organizací snažit se prostřednictvím kolektivních akcí přimět podniky usazené v jiných členských státech vyjednávat případ od případu s cílem určit mzdu, kterou je třeba vyplatit pracovníkům, a přistoupit ke kolektivní smlouvě v odvětví stavebnictví)

(2008/C 51/15)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Arbetsdomstolen

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Laval un Partneri Ltd

Žalované: Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Arbetsdomstolen – Výklad článků 12 ES a 49 ES, jakož i čl. 3 odst. 1, čl. 3 odst. 7, čl. 3 odst. 8, čl. 3 odst. 10 a článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, s. 1) – Kolektivní akce proti stavebnímu podniku, který vyslal zaměstnance do jiného členského státu, než je stát, ve kterém má své sídlo, a který v tomto státě nepodepsal kolektivní smlouvu

Výrok

1) *Článek 49 ES a článek 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb musejí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby se v členském státě, v němž jsou pracovní podmínky týkající se záležitostí uvedených v čl. 3 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až g) této směrnice obsažené, s výjimkou minimální mzdy, v právních předpisech, mohla odborová organizace snažit prostřednictvím kolektivní akce v podobě takové blokády staveb, jako je blokáda dotčená v původním řízení, přimět poskytovatele služeb usazeného v jiném členském státě zahájit s ní jednání o mzdě, která musí být vyplacena vyslaným pracovníkům, jakož i přistoupit ke kolektivní smlouvě, jejíž ustanovení zavádí pro určité z výše uvedených záležitostí výhodnější podmínky, než jsou ty, které vyplývají z příslušných právních předpisů, zatímco jiná ustanovení se týkají záležitostí, které nejsou uvedeny v článku 3 uvedené směrnice.*

2) *Články 49 ES a 50 ES brání tomu, aby zákaz podniknout kolektivní akci s cílem zrušit nebo změnit kolektivní smlouvu uzavřenou třetími osobami, který je v členském státě uložen odborovým organizacím, byl podmíněn tím, že se kolektivní akce týká pracovních podmínek, na které je vnitrostátní právo přímo použitelné.*

(1) Úř. věst. C 281, 12.11.2005.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. prosince 2007 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg – Německo) – Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter (C-450/05) v. Deutsche Rentenversicherung Bund

(Spojené věci C-396/05, C-419/05 a C-450/05) (1)

(Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Přílohy III a VI — Volný pohyb osob — Články 18 ES, 39 ES a 42 ES — Dávky ve stáří — Doby přispívání získané mimo území Spolkové republiky Německo — Nepřenositelnost)

(2008/C 51/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg

Účastníci původního řízení

Žalobci: Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter (C-450/05)

Žalovaná: Deutsche Rentenversicherung Bund

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Sozialgericht Berlin – Výklad článku 42 Smlouvy o ES – Platnost přílohy VI. C. Německo, č. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 (Úř. věst. 1997, L 28, s. 1; Zvl. vyd. 05/03, s. 3) – Odmítnutí vyplacení německých dávek ve stáří za doby zaměstnání získané mezi lety 1939 a 1945 na území Sudet německé státní příslušnici, která své bydliště přenesla do Belgie

Výrok

1) *Ustanovení přílohy VI části C nazvané „Německo" bodu 1 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, jsou neslučitelná s volným pohybem osob a zejména s článkem 42 ES v rozsahu, v němž za takových okolností, jako jsou okolnosti v původních řízeních, umožňují vázat zohlednění dob přispívání získaných mezi lety 1937 a 1945 na těch částech území, kde platily zákony sociálního zabezpečení Německé říše, ale které se nacházejí mimo území Spolkové republiky Německo, za účelem vyplácení dávek ve stáří na podmínku, že příjemce má bydliště na území tohoto členského státu.*

2) *Ustanovení přílohy III částí A a B bodu 35 nazvaného „Německo-Rakousko" písm. e) nařízení č. 1408/71 v platném znění jsou neslučitelná s články 39 ES a 42 ES v rozsahu, v němž za takových okolností, jako jsou okolnosti v původním řízení, kdy má příjemce bydliště v Rakousku, umožňují vázat zohlednění dob přispívání získaných podle zákona týkajícího se důchodových práv získaných na základě příspěvků v zahraničí (Fremdrentengesetz) mezi lety 1953 a 1970 v Rumunsku, za účelem vyplácení dávek ve stáří na podmínku, že příjemce má bydliště na území Spolkové republiky Německo.*

3) *Ustanovení přílohy VI části C nazvané „Německo" bodu 1 nařízení č. 1408/71 v platném znění jsou neslučitelná s volným pohybem osob a zejména s článkem 42 ES v rozsahu, v němž za takových okolností, jako jsou okolnosti v původním řízení, umožňují vázat zohlednění dob přispívání získaných podle FRG mezi lety 1953 a 1970 v Rumunsku, za účelem vyplácení dávek ve stáří na podmínku, že příjemce má bydliště na území Spolkové republiky Německo.*

(1) Úř. věst. C 22, 28.1.2006.
Úř. věst. C 74, 25.3.2006.